

Kopi.

100638

SANN SKANDINAVISME.Noen tanker omkring den nordiske agitasjon i våre naboland.

Av ungfylkingfører Einar J. Rustad.

Det er mange grunner for at ordet skandinavisme ikke har en ubetinget god klang her i Norge. Til tross for enkelte ærlige forkjempere for den gode tanke, er dette ordet for noen og hver av oss blitt stående som symbolet på de store fraser og de skjendig brutte løfter. Allerede på forhånd må vi derfor være noe skeptisk innstillet overfor den nordiske agitasjon som i den siste tid er blomstret opp i våre naboland. Det later også til at det heller ikke denne gang er mulig å komme ut over diskusjonens stadium, idet det ikke hersker enighet selv om de enkleste former for det påtenkte samarbeide. Vi må videre også oppfatte det hele som et demokratisk forsøk på å holde sine siste skanser ved å appellere til de nordiske folks blodmessig bestemte samhörighetsfølelse. Det er de samme kretser og delvis de samme menn som alltid før har ført ordet i de årelange og presløse debatter som igjen er ute på arenaen. Deres tidligere handlinger og resultater dømmer dem. Demokratiet har såvisst ikke de seneste år fått større evne til å omsette ord til handling. Derfor kan ihvertfall ikke disse kretser noen gang gjøre den skandinaviske tanke til virkelighet.

Til tross for de ting som her er nevnt, må vi følge utviklingen i denne saken med den aller største interesse. Demokratiet har nemlig ofte en forunderlig evne til å benytte folkenes verdifulleste instinkter til sine egoistiske formål. Bevisst eller ubevisst vet de nordiske folk at de hører til i et høyere skjebnefellesskap, og søker derfor i første rekke å forene seg med hverandre. Denne lengsel kan demokratiet fastslå er tilstede, men det står ikke i pakt med den innerste mening og vesen, og kan følgelig ikke annet enn å forkvakle den. Det sier nok at tendensen i deres arbeide er et skandinavia mot Europa. De ser ikke at oppgaven er å bygge et harmonisk forhold i Norden i et like harmonisk ordnet europeisk kontinent. En annen løsning er bare halv og også umulig. Hittil har ethvert forsøk på en skandinavisk samling strandet på frykten for at trusselen mot naboens grenser også skulde bli en trussel mot ens egne. Hvert folk hadde nok med sine egne problemer. Det var ikke viljen til å hjelpe naboer som manglet, men en hadde følelsen av at vi heller ikke samlet vilde klare å stå imot alle de farer som truet våre nordiske

folk. Sto vi forpliktet overfor hverandre, vilde den ene med overveiende sannsynlighet bli trukket med i den annens ulykke. Hver for oss hadde vi ihvertfall en sjangse til å klare oss om en katastrofe skulde ramme et frendefolk.

En slik politikk kan ikke kalles egoisme, men en sunn sans for realiter. Vi må derfor slå fast at en skandinavisk samling rettet mot Europa er like så umulig som et nordisk fellesskap innenfor rammen av en europeisk nyordning har alle sjangser til å bli en rik og lykkebringende virkelighet. De nasjonalsosialistiske bestrebelser på å danne et intimt germansk samhold og et rettferdig ordnet Europa, betyr vår første historiske mulighet for å realisere den århundregamle drøm om et forenet Norden. Innenfor et Stor-Germania vil Nordens folk få en uanet anledning til å utfolde sine ganske særlige evner og anlegg som aldri før, og samtidig kunde føle den trygge sikkerhet som dette større fellesskap gir. Et samlet Norden under disse forutsetninger vil oppleve en stortid som aldri før.

At denne oppfatning også er iferd med å trenge gjennom i våre naboland, viser det den danske avisen "Fædrelandet" skriver 1. oktober i år:

"Sett fra et befolkningspolitisk og geopolitisk standpunkt er en nordisk Solidaritet derfor utenkelig sålenge Europa er delt i militære og politiske maktgrupper. Den europeiske solidaritet er forutsetningen for en nordisk Solidaritet"

Kampen for et enig Norden er derfor uløselig forbundet med en uforferdet og aktiv innsats ved Tysklands side mot de makter som truer med å splitte og ødelegge Europa. Av den grunn er den sanne skandinav samtidig en god germaner og europeer. Vi norske nasjonalsosialister er i hele vårt syn og vår holdning sanne skandinaver. Vårt håp er endelig engang å se Nordens enhet, ikke bare som en talemåte, men som en realitet.

Einar J. Rustad.